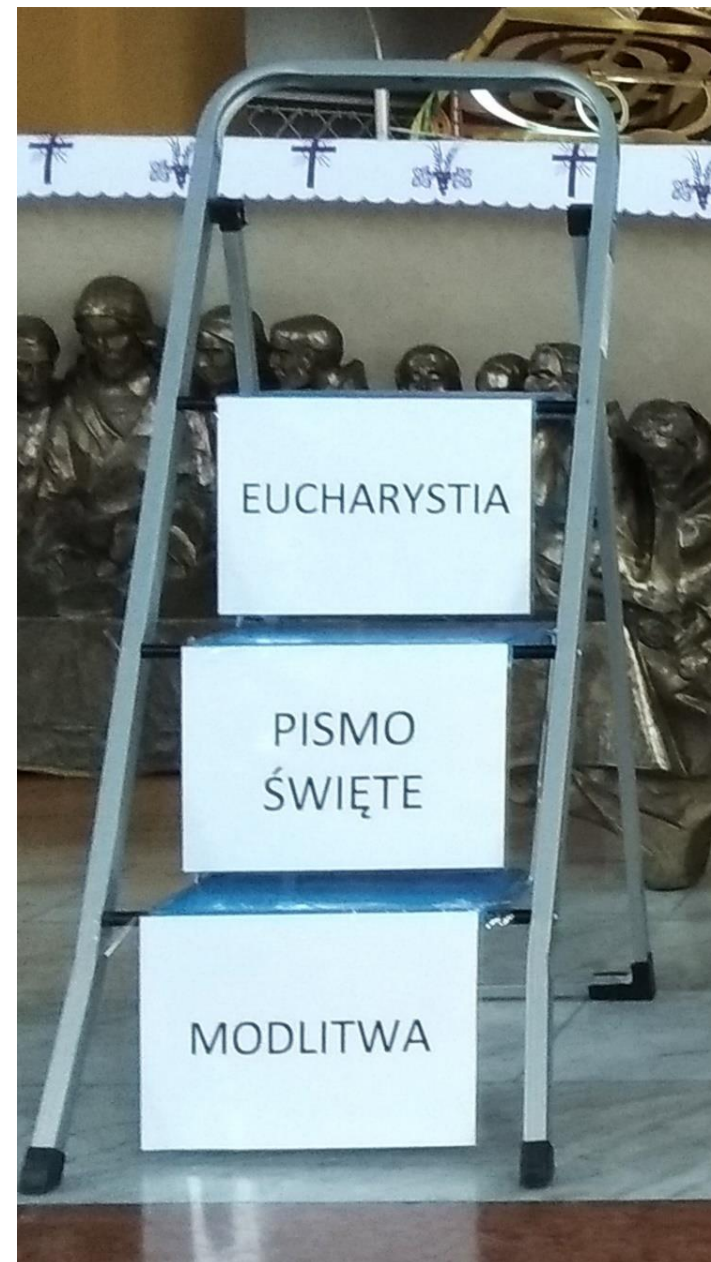

„BUDUJĄCE” REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Po raz drugi z rzędu rekolekcje dla uczniów szkół podstawowych parafii Matki Bożej Ostrobramskiej poprowadził pięcioosobowy zespół ewangelizacyjny: Wspólnota Świętej Rodziny z Radomia.

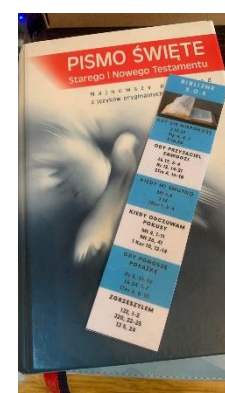
I tym razem nie zawiedli, zaskakując nowymi pomysłami. Każdego dnia na naszych spotkaniach pojawiał się gość, którego trzeba było, oczywiście, zaprosić - okrzykami i oklaskami.

Pierwszego dnia był to **Architekt**, który uświadomił nam, że w życiu trzeba mieć cele i plany dla ich osiągnięcia. Naszym wspólnym celem stało się budowanie relacji z Bogiem. Skoro Bóg jest w niebie, pomocna stała się drabina. Pierwszym szczeblem tej drabiny była modlitwa „Ojcze nasz”, najpiękniejsza modlitwa, której nauczył nas Jezus, miłujący swego Ojca i pozwalający nam nazywać Go „Tatusiem”, bo takie jest znaczenie słowa *Abba*, rozpoczynającego tę modlitwę. Zostaliśmy zaproszeni, by w naszej modlitwie dawać miejsce temu, co Bóg chce do nas powiedzieć. Budowanie Modlitwy Pańskiej z klocków lego przez wielu uczniów trzech szkół z terenu naszej parafii, pokazywało, że ta modlitwa jest braterska i że przez nią wspieramy się w drodze do Nieba.

Drugiego dnia zawiła do nas **Bibliotekarka**. Z jakimi kwestiami nie zwracaliby się do niej interesanci, każdemu polecała jakąś Księgę. Na końcu okazało się, że wszystkie te Księgi były zawarte w Piśmie Świętym. Zdziwionemu tym odkryciu czytelnikowi Bibliotekarka wyjaśniła, że w Biblii są odpowiedzi na wszystkie nasze najgłębsze pytania. Można tam odnaleźć ogromne pokłady wiedzy i mądrości. Drugim szczeblem naszej drabiny była zatem Biblia, w której mówi do nas sam Bóg i która pozwala nam poznać Jego i nas samych. Każdy, kto zechciał, podchodził po błogosławieństwo, aby napełniało go Słowo Boże.

Ostatnim szczeblem naszej niezbyt wysokiej drabiny, sięgającej ołtarza, była **Eucharystia**. Usłyszeliśmy przypowieść o zaproszonych na ucztę, którzy odrzucali zaproszenie, bo nie docenili zaszczytu. Skorzystali natomiast ludzie prości, nie czujący się godnymi tak wielkiej łaski. Ich wszelki głód został w pełni zaspokojony najwspanialszym pokarmem. Naszym Gościem, przywołanym i tym razem, był sam Jezus, choć nasze oczy ujrzały jedynie znanego wszystkim o. Andrzeja. Potwierdziło się, że niebo jest osiągalne. W komunii weszło ono do naszych serc, na ile otwarliśmy je pragnieniem przyjęcia Gościa, przychodzącego zawsze jako wspólnota Trzech Osób.

Dziękujemy o. Tomaszowi, czuwającemu nad wszystkim proboszczowi, który w ostatnim dniu zachęcił nas do częstego odmawiania modlitwy *Chwała Ojcu*. Dziękujemy księżom, którzy przez wszystkie dni byli do dyspozycji w konfesjonałach. Dziękujemy Dyrekcji, która misternie poukładała plany lekcji, i Nauczycielom, którzy towarzyszyli uczniom w szkole, w kościele i na drogach. Wszystkim życzymy radości z budowania na skale.

BUDUJĄCE REKO-LEKCJE

